

#خواندنی امروز شنبه است

یادآوری چند نکته برای وقتی که کارها را به تعویق می اندازیم

باغداران و کشاورزان آدم‌های دقیقی هستند. شش دانگ حواسشان را جمع می‌کنند که زمان هیچ‌کدام از کارهای مربوط به محصولات را از دست ندهند. برای اینکه محصول خوبی برداشت کنند، دست‌نکرده و کارها را به فردا موکول نمی‌کنند. برای جمع‌آوری بعضی محصولات حتی ساعات هم مهم هستند مثل محصول ارزشمند زعفران.

باغداری که برای سمپاشی درختان دست‌دست‌کرده و ورد زبانش این باشد که حالا بعداً انجام می‌دهم به‌زودی آفت از سروکول درختانش بالا می‌روند. اگر برای هرس کردن درختان دیر اقدام کرده و فرصت را از دست بدهد حتماً بر روی میزان محصولی که برداشت می‌کند تأثیر خواهد گذاشت.

کشاورزی که در فصل برداشت زعفران تا لنگ ظهر
بخوابد گل‌های بی‌کیفیتی برداشت می‌کند و چه بسا
محصول آن روز را به کلی از دست بدهد. چقدر خوب
است که همه ما یک کشاورز با تجربه درونی
داشته باشیم. کشاورزی که ما را برای انجام به موقع
کارها تکان بدهد، باغداری که بین ما و اهمال‌کاری
فاصله بیاندازد.

منتظر شنبه‌های تخیلی نباشید

آنکه این کشاورز با تجربه درونی را تربیت و تقویت کنیم، یکی از مهم‌ترین کارها این است که وقتی تصمیمی را پس از مشورت‌ها و با خیال راحت گرفتیم، دیگر دست‌دست‌نکرده و سریع‌تر اقدام کنیم. منتظر شنبه‌های تخیلی نباشیم تا کارها را شروع کنیم.

از همین امروز مهم‌ترین کاری که داریم را کلید بزنیم و آن را برای دقیقه‌های آخر و وقت اضافه نگذاریم. خودمان را عادت بدهیم که برای کارهای مهم هیچ عذر و بهانه‌ای از خودمان قبول نکنیم و برای انجام به موقع آنها جدی باشیم.

خیالمان راحت باشد که اگر از خودمان پشتکار و جدیت نشان بدهیم برکت الهی و امدادهای خدای مهربان هم نتیجه را بهتر و بهتر خواهد کرد. اگر بنا باشد خودمان کارهایمان را به تأخیر انداخته و برای انجام آنها عذر و بهانه بتراشیم توقع امدادهای غیبی توقع درستی نیست. هر فرد و هر ملتی که سعی و مجاهدت کرده نتیجه‌اش را هم دیده است و حافظه تاریخ پُر است از جماعتی که دست‌روی‌دست گذاشتند، کار امروز را به فردا انداختند و آخرش هم از درخت‌هایشان محصول اندک و پُر از آفت برداشت کردند.

اگر تصمیم داریم فرد مؤثر و مفیدی باشیم، اگر
قرار است آدم باکفایتی باشیم و برای انجام کارهای
مهم روی ما حساب کنند؛ باید برای اهمال‌کاری
فکری بکنیم، هرچه زودتر دست و پای این بیماری را
از بساط زندگی‌مان جمع کنیم.

اتفاقات و حوادث زندگی برای آن هست که عیار ما
سنجیده شود، برای آنکه با تجربه هرکدامشان
قوی‌تر و توانمندتر بشویم. اگر بنا باشد کارها را
به قضا و قدر بسپاریم که پس اصلاً برای چه کاری
اینجایم؟ کدام وظیفه مهم منتظر نقش‌آفرینی
من و شماست؟ تنبلی، بی‌حالی و سهل‌انگاری در
بهترین حالت از ما یک آدم خیلی خیلی معمولی
می‌سازد، آدمی که همیشه انبوهی از کارهای نکرده
را با خودش حمل می‌کند و همیشه منتظر رسیدن
همان شنبه تخیلی است که تا پایان عمر هم نمی‌رسد.

همین حالا یا علی بگو

شنبه همین امروز است همین لحظه است همین حالا که تصمیم گرفتیم برای مهم‌ترین کارهای زندگی‌مان دست به کار شویم و یا علی بگوییم.

